

KDO JSOU A JAK VYPADAJÍ ANDĚLÉ

Gabriel: „V dávných dobách se věřilo, že vše, co se na obloze děje, je zásluhou andělů. Ale my nejsme rozdělení. Nejsou žádní dobří a špatní andělé. Máme velmi jasno v tom, co děláme a jak to děláme. Strach a útlak nebo jednání ovlivněné zlobou jakéhosi nebeského pána či boha nepatří do naší reality.

Nemáme pohlaví ani rod. Nemnožíme se, podobně jako lidské duše, které se také nereprodukuje: lidská těla ano, ale duše nikoli.

Fyzicky se zjevujeme a vypadáme jako humanoidi, ale naše fyzická těla jsou mnohem jemnější a pružnější než lidská. Naše tělo může být v jedné chvíli čistou energií světla a v druhé chvíli pevnou hmotou. Je to proto, že my JSME našimi těly: jsou fyzickým vyjádřením naší bytosti, a nikoliv nějakým jiným prostředkem či stvořením. Připomínáme svojí povahou spíše duši než tělo.

V průběhu historie nám lidské kultury začaly přisuzovat pohlaví, mužské nebo ženské. Ale my se tak nevnímáme. Nejsme ve své podstatě duální, ani fyzicky, ani energeticky. Vzhledem k tomu, že se žádným způsobem nerozmnožujeme, pohlaví ani jakýkoliv jeho ekvivalent v jiných vibračních úrovních není součástí naší existence.

Jsme jednotlivé bytosti, ale můžeme se napojit na naše společenství, když chceme. Často pracujeme ve skupinách, pohybujeme se ve skupinách a objevujeme ve skupinách. Ale tyto skupiny nejsou statické a trvalé. Naopak, jsou velmi otevřené a proměnlivé.

Jako jednotlivci jsme odlišní jeden od druhého. Naše jedinečná osobnost ovlivňuje způsob, jakým na sebe bereme své úkoly a jak je řešíme i jak se fyzicky projevujeme. Jinak řečeno – to, v jaké fyzické podobě se objevujeme a jak nás jiné druhy vnímají, je projevem naší individuality.

Proto je každý z nás vnímán odlišně, a to jak v rámci svého druhu, tak i mezi jinými druhy. Já jsem byl například lidmi často považován za ženu nebo v křesťanských kulturách mylně za Ježíše. Jiní andělé mě vnímají jako fyzicky subtilního, jemného, menšího, než je průměrný anděl, přívětivého, měkce hovořícího a trpělivého. Proto jsem často žádán, abych pomáhal v situacích, kde jsou přítomny děti nebo válečníci.

Takže...jak bych se popsal?

Když bych využil tvůj slovník, řekl bych, že jsme taková ZÁKAZNICKÁ PODPORA Stvoření, technici, kteří vstupují do vaší počítačové hry, a opravují závadu tak, abyste mohli dál hrát. Avšak to je role: není to, kým skutečně jsme.“

JAK POMÁHAJÍ ANDĚLÉ

Inelia Benz: „Co přesně v těchto případech děláš? Hodně slýcháme o tom, jak andělé pomáhají lidem v případě potřeby, během nehody nebo nemoci. Ale moc nevíme o tom, že andělé přicházejí k lidem v okamžiku, kdy se jejich vědomí rozšiřuje.“

Gabriel: „To je pravda. Vypadá to, že většina příběhů, které si lidé vyprávějí, se týká dramatických událostí. Jenomže příběhy, kdy dochází k expanzi vědomí, nejsou většinou příliš dramatické. Většinou jde o jemný a pomalý proces.

Někdy člověk může zažít trauma a zjistit, že ho tento zážitek změnil. Nyní rozumí životu, svému poslání a jádru svého bytí. Avšak k tomu dochází mnohem méně, než by si někdo myslel. Jenomže jde o dramatickou situaci, a proto se o ní lidé dozvídají mnohem více.“

Inelia Benz: „Co potom zažívá člověk, který si tě „zavola“ , protože se rozhodl rozšířit své vědomí?“

Gabriel: „Z mého pohledu cítím, že je ochotný poučit se a vystoupit z utrpení a bolesti. Vlastně se nejedná o pasivní přístup, ale o aktivní a vědomé kroky, které uskutečňuje ve svém životě a které odráží jeho rozhodnutí vystoupit z utrpení a bolesti.

Z jeho pohledu – a záleží na tom, jako moc si je vědom svých průvodců a do jaké míry je s nimi ve spojení - dochází k posílení intuice a je schopný více vnímat své vyšší Já. Někdo se mnou dokonce i živě diskutuje a hledá nové nápady a řešení.“

Inelia Benz: „Jsem ráda, že říkáš, že se nejedná o pasivní přístup. Občas se na mě obracejí lidé, kteří chtějí, abych pomohla někomu z jejich rodiny nebo přátel. V podstatě chtějí, abych je zachránila nebo uzdravila. Chvilí mi trvá, než jim vysvětlím, že pokud se ten člověk nechce naučit, jak se uzdravit nebo si sám pomoci, nemohu nic udělat.

Často jim říkám, ať pošlou tomu, kdo potřebuje pomoc, některou z mých meditací nebo cvičení, a doporučí mu přečíst si články na mém webu. Avšak z nějakého zvláštního důvodu to někteří z nich neudělají. Většina ano, ale někteří z těch, kteří za mnou přijdou, ty materiály vůbec nepřešlou.

Co se týče toho druhého případu, myslím si, že člověk, který takto za mnou přichází s žádostí o pomoc pro někoho jiného, je v energii důležitosti, naléhavosti, krize, záchrany. Také často cítím, že jde o jeho ego. Myslím, že v hloubi duše tuší, že ten, komu chce pomoci, si ve skutečnosti nechce nechat pomoci. Nicméně je pak klidný, protože má pocit, že udělal to nejlepší, co mohl.“

Gabriel: „Ano, to je velice zajímavé. Myslím, že je to součástí kulturní, společenské a náboženské výchovy, která učí, že si člověk nemůže pomoci sám a musí jít za někým jiným, aby mu řekl, co má dělat, nebo aby ho vyléčil, případně díky němu dosáhl osvícení.“